

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Princzinger Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Némethi Zsolt ügyvéd által képviselt I. rendű és a II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. március 25. napján kelt 22.G.41.890/2007/5. számú ítélete ellen a peres felek részéről benyújtott fellebbezések folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy annak indokolásából az 5. oldal harmadik bekezdését mellőzi.

Megállapítja, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségüket maguk viselik;
az alperesek személyes illetékmentességére tekintettel le nem rótt 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Tour de Hongrie Magyar Kerékpáros Körversenyt 2001. és 2005. között a felperes szervezte a ... (...-szel) kötött együttműködési megállapodás alapján.

Az I. rendű alperes az ... jogi személlyé nyilvánított szakági szervezeti egysége.

A felperes ügyvezetője (aki 2005. februártól 2006 nyaráig az ... elnöki tisztségét is betöltötte) 2005. július 2-án e-mailben kereste meg az I. rendű alperes elnökét azzal a kérdéssel, hogy következő tíz évre a Körverseny szervezésével a felperest bízza-e meg. Kérte, hogy a feltételeket július 7-ig küldje meg a részére annak érdekében,

hogy a megállapodás július 15-ig létrejöhessen. Közölte, hogy amennyiben e határidőig nem kap választ, úgy a verseny további szervezését nem vállalja.

Az I. rendű alperes elnöke 2005. november 24-én kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy a jövőben a versenyeket - így a Körversenyt is - úgy kívánja megszervezni, hogy a versenyszervezők ajánlatát bekérve, a nyertes ajánlattevővel köti meg a szerződést, egyben felhívta a felperest ajánlattételre. A felperes nem tett ajánlatot.

Az I. rendű alperes mint megrendelő és a II. rendű alperes mint vállalkozó 2005. december 20-án együttműködési megállapodást kötöttek a 2006-2008. közötti időszakra a Körverseny szervezésére és lebonyolítására. A határozott időre szóló szerződés 3.2. pontjában rögzítették, hogy a határidő lejártát megelőzően tárgyalásokat kezdeményeznek a szerződés hatályának meghosszabbítása, új szerződés megkötése vagy a kapcsolat megszüntetése végett.

A felperes a 2007. július 27. napján benyújtott keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között 2005. december 20-án létrejött szerződés érvénytelen a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján.

Előadta, hogy a Körverseny az 54/2004. (III.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban Kormányrendelet) 1. § (1) bekezdés d) pontja szerint forgalomkorlátozással, illetve forgalomeltereléssel jár. Erre tekintettel azt az 5. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján csak sportszervezet, szakszövetség vagy sportági szövetség szervezheti. A 2004. évi I. törvény (a továbbiakban Sporttörvény) 15. § (1) bekezdése értelmében sportszervezet a sportegyesület és a sportvállalkozás. A II. rendű alperes a Sporttörvény rendelkezései alapján nem minősül sem sportegyesületnek, sem sportvállalkozásnak, illetve nem tekinthető szakszövetségnek és sportági szövetségnek sem, ezért a hivatkozott törvényhelyek értelmében nem köthetett volna szerződést a Körverseny megszervezésére.

Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a ... Alapszabályának 6. §-a szerint a versenyszervezés joga az ...-t illeti meg, amelyet átruházhat a szakágakra. Jelen esetben azonban ezt a hatáskörét nem ruházta át az I. rendű alperesre, a Körversenyhez hasonló kategóriájú versenyek engedélyezésének kérdésében a döntés jogát a 2006. január 1. napján hatályba lépett Versenyszabályzat 4/A. pontjában kifejezetten magának tartotta fenn. A fentiek, valamint a Sporttörvény 20. § (1) bekezdése és 22. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapítható, hogy az I. rendű alperes sem rendelkezett szerződéskötési jogosultsággal a Körverseny megszervezése vonatkozásában.

Harmadlagosan arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes előzetes pályáztatás nélkül kötött szerződést a II. rendű alperessel, ami az 1997. évi LVII. törvény (Tpvt.) 11. § (1) bekezdésébe ütközik, amely szerint tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások társadalmi szervezetének, köztestületnek, az egyesülésnek és más hasonló szervezetnek a döntése (a továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki.

A fentiekén túlmenően „aggályosnak tartotta” a perbeli megállapodás 3.2. pontját is, amely a szerződés hatályát és határidejét szabályozza. Álláspontja szerint ez a

kikötés is a Tpvt. 11. § (1) bekezdésébe ütközik, mert azzal, hogy a felek már a szerződés lejárta előtt megállapodhatnak abban, hogy a szerződést meghosszabbítják, kizárják a további lehetséges versenyszervezők pályázási lehetőségét. A Tpvt. 88/A. § alapján kérte a bíróság eljárását, amely kimondja, hogy a törvény III-V. fejezetének megsértésére alapított polgári jogi igények közvetlenül érvényesíthetők a bíróság előtt.

Végül előadta, hogy megtámadási jogát a Ptk. 235. § (2) bekezdésében foglaltak megalapozzák, mert a megtámadáshoz törvényes érdeke fűződik. A 2001. és 2005. közötti sikeres szervezés, az ... Alapszabálya, valamint az ... Versenyszabályzata alapján ugyanis a felperest illette volna meg a versenyszervezés joga 2006-ban, és a 2006-os sikeres lebonyolítás esetén 2007-ben is. A felperes ugyanis külön szerződés nélkül is a 2006. január 1-jén hatályba lépett Versenyszabályzatnak a versenyek és versenyszervezők védelmét szabályozó 10. pontja alapján jogosult lett volna a Körverseny megszervezésére.

Kérte az alperesek perköltségben való marasztalását, az ügyvédi munkadíj tekintetében, az általa csatolt megbízási szerződés alapján.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték.

Arra hivatkoztak, hogy az I. rendű alperes az ... által létrehozott jogi személyiséggel rendelkező szakági szövetség. A perbeli szerződés megkötésekor hatályos ... Alapszabály 37. §-a pedig kifejezetten úgy rendelkezett, hogy a szakágak illetékességi körébe tartoznak az Alapszabály 6. § (3) bekezdésében meghatározott feladatok, így a versenyszervezés is. Hangsúlyozta, hogy a felperes 2005. május 26-án kelt e-mail üzenetében kifejezetten elismerte, hogy az I. rendű alperes jogosult a verseny megrendezésére, ami azért is teljesen egyértelmű, mivel a felperes ügyvezetője egyben az ... elnöke is volt ebben az időszakban, aki ha hatáskörelvonást észlelt volna az I. rendű alperes részéről, nyilvánvalóan fellépett volna az alárendeltségi viszonyban álló szervezeti egységgel szemben. Az ... elnöksége tehát tudomással bírt arról, hogy az I. rendű alperes rendelkezik a versenyszervezés jogával és ez ellen nem emelt kifogást. Rámutatott, hogy a keresetben hivatkozott Versenyszabályzatot a perbeli szerződés megkötését követően fogadta el az ..., és az csak 2006. január 1-jén lépett hatályba.

A II. rendű alperes szerződéskötési jogosultságával kapcsolatban a jogi képviselő előadta, hogy a keresetben hivatkozott kormányrendelet miniszteri indoklásából egyértelműen következik, hogy annak rendelkezései a sportesemény nézői körében létrejövő rendzavarás és erőszakjelenségek, azaz a footballhuliganizmus kezelésére szolgálnak. Az általános tapasztalat szerint az országúti kerékpáros versenyekkel összefüggésben kizárt a footballból, illetve egyéb népszerű labdajátékból ismert nézői erőszak, illetve rendzavarás megjelenése.

Nem valósították meg az alperesek a Tpvt. 11. § (2) bekezdésében példálózó jellegű felsorolás egyikét sem és nem minősülhet annak a felperes által sérelmezett 3.2. pont sem az együttműködési megállapodásban. Ez utóbbi kifogásolás a felperes részéről a jóhiszemű pervitelbe ütközik, hiszen a felperes maga is tíz éves szerződést szeretett volna kötni a Körverseny megrendezésére az I. rendű

alperessel. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperes az I. rendű alperes felhívása ellenére nem nyújtott be szerződési ajánlatot.

Az elsőfokú bíróság a 2008. március 25. napján kelt 22.G.41.890/2007/5. számú ítéletében megállapította, hogy az alperesek között 2005. december 20. napján a Tour de Hongrie - Magyar Kerékpáros Körverseny - szervezése és bonyolítása tárgyában létrejött szerződés érvénytelen. Kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 117.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes a perbeli szerződés érvénytelenségének megállapításában érdekelt. Annak érvénytelensége esetén ugyanis az I. rendű alperesre kötelező ... Versenyszabályzat szerint nincs olyan szervező, aki védettséget élvez, ennek megfelelően a felperes a Körverseny szervezési jogának jogosultja részére korábbi tapasztalataira figyelemmel versenytárgyalás kiírása esetén vagy anélkül is, szerződéskötésre vonatkozó ajánlatot tehet. Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a Versenyszabályzat 10. pontja szerinti védettség a felperes perbeli legitimációját nem alapozza meg, mert a felperes a 2006-os verseny szervezéséről kifejezetten lemondott.

Az elsőfokú bíróság a perbeli szerződés érvénytelenségét a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján állapította meg, amely szerint semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek kivéve, ha ahhoz a jogszabály más következményt fűz. A jogszabályba ütközés alapjául hivatkozott a Sporttörvény 65. § (1) és (2) bekezdése, 15. § (1) bekezdése és 18. § rendelkezéseire, miszerint a II. rendű alperes mint alapítványi formában működő jogi személy nem minősül a Sporttörvény rendelkezései alapján sportszervezetnek. A Sporttörvény 79. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a sportrendezvények biztonságáról megalkotott Kormányrendelet 1. §. (1) bekezdés d) pontja szerint e rendelet alkalmazandó a közterületen megtartott sportrendezvényekre, ha a résztvevők és a nézők együttes száma az ötezer főt várhatóan eléri, vagy a sportrendezvény megrendezése forgalomkorlátozással, illetve forgalomeltereléssel jár. Mivel a Körverseny megrendezése e rendelkezések alá esik, az alperesek között létrejött szerződés a jogszabály tiltó rendelkezésébe ütközik, ezért semmis.

A felperes keresetében megjelölt további hivatkozásokkal kapcsolatban rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem rendelkezik keresetösségi joggal a vonatkozásban, hogy az I. rendű alperes az ...-tól kapott-e felhatalmazást a Körverseny szervezői jogainak gyakorlására.

A Tptv. hivatkozott rendelkezésébe való ütközés sem állapítható meg, egyrészt azért mert az I. rendű alperes kifejezetten felhívta a felperest ajánlattételre, másrészt az együttműködési megállapodás 3.2. pontja összhangban áll a felperes ügyvezetője által betöltött elnöki tisztség idején megalkotott ... Versenyszabályzat 10. pontjában foglaltakkal. A felperes Ptk. 235. § (2) bekezdése szerinti megtámadási jogával kapcsolatban rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a keresetében megtámadás alapjául szolgáló körülményre nem hivatkozott. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett azzal, hogy az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a

felperes és a képviselőt ellátó ügyvédi iroda között létrejött megbízási szerződés alapján 80.000,-Ft + áfa összegben állapította meg, melyhez hozzászámította a felperes által a keresetén lerótt 24.000,- Ft illetéket.

Az ítélet ellen mindegyik peres fél fellebbezést nyújtott be.

Az I. és a II. rendű alperesek elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérték. Amennyiben ennek nem adna helyt, másodlagos fellebbezési kérelmük arra irányult, hogy a másodfokú bíróság szállítsa le a perköltséget 80.000,-Ft + áfa összegre.

Érdemben arra hivatkoztak, hogy a felperes az elsőfokú eljárás során nem bizonyította, hogy a Körversennyel kapcsolatban sor került-e forgalomelterelésre, illetve forgalomkorlátozásra, ugyanakkor ezt az elsőfokú bíróság tényként fogadta el. Nem vette továbbá figyelembe az elsőfokú bíróság az ellenkérelemben írt azon hivatkozásukat, hogy a Kormányrendeletet a jogalkotó a futballhuliganizmus mint társadalmi jelenség elleni fellépés céljából alkotta meg, ezért az nem vonatkoztatható a kerékpáros versenyekre, ahol soha nem volt példa a szurkolói rendbontásra.

Másodlagos fellebbezési kérelmüket azzal indokolták, hogy az alperesek az Itv. 5. § (1) bekezdés d) és f) pontjai alapján személyes illetékmentességben részesülnek, mivel az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységük után társasági adófizetési kötelezettségük nem keletkezett.

A felperes fellebbezése az ítélet indokolása ellen irányult.

Arra hivatkozott, hogy a keresetében három okra hivatkozással kérte a perbeli szerződés érvénytelenségének megállapítását, de az elsőfokú bíróság csak Kormányrendelet rendelkezéseibe ütközésre tekintettel adott helyt a kereseti kérelmének.

További kérelmei kapcsán az elsőfokú bíróság nem indokolta meg ítéletében, hogy a felperes miért nem rendelkezik keresetösségi joggal azzal kapcsolatban, hogy az I. rendű alperes kapott-e felhatalmazást az ...-tól a Körverseny szervezésére. Álláspontja szerint mivel ez alapvető hatással van a megtámadott szerződés érvényességére, és a szerződés érvénytelenségének megállapításához az elsőfokú bíróság által is elismerten a felperesnek érdekeltsége fűződik, keresetösségi joga erre is kiterjed. Elvi jelentőségű annak bíróság általi kimondása, hogy a Sporttörvény alapján az országos szakági szakszövetség hatáskörébe utalt döntési kompetencia nem ruházható át másképpen annak szervezeti egységére, mint erre vonatkozó kifejezett közgyűlési döntés útján. Keresetösségi jogát ezen túlmenően az is megalapozza, hogy a felperes tagszervezete mind az ...-nek, mind az I. rendű alperesnek. Csatolta a fellebbezéséhez a Legfőbb Ügyészség állásfoglalását, melynek értelmében nem felel meg a hatályos jogszabályi követelményeknek az ... kizárólagos hatáskörének alapszabályi szinten történő átruházása az I. rendű alperesre.

Megalapozatlan az első fokú bíróság ítéletének Tpv.-re vonatkozó indokolása is, álláspontja szerint. Az I. rendű alperes által a felperesnek mint versenyszervezőnek küldött felhívás önmagában nem szolgálhat azon megállapítás alapjául, hogy a szerződéses partner kiválasztása egyenlő feltételekkel történő pályázat útján, a

Tpvt. rendelkezéseinek megfelelően történt. A pályáztatás fogalma értelemszerűen nem merülhet ki ennyiben. Jelen esetben az I. rendű alperes sem hivatkozott arra, hogy lett volna pályázati kiírás, azt közzétették volna, stb.

Hangsúlyozta, hogy egészen a perbeli szerződés megkötésének napjáig a felperes abban a tudatban volt, hogy a Körversenyt 2006-ban is ő szervezi. Ezt támasztotta alá az is, hogy a perbeli szerződés megkötésének időpontját megelőzően mind az ..., mind a Nemzetközi Kerékpáros Szövetség (UCI) versenynaptárába bejegyzésre került a felperes szervezésében megrendelésre kerülő Körverseny a 2006. július 31. - augusztus 5-i időszakra, ennek igazolását csatolta a fellebbezéséhez.

Végül előadta, hogy az I. rendű alperes által küldött ajánlattételre vonatkozó felhívást a felperes nem kapta meg, annak kézbesítését az alperes az elsőfokú eljárás során nem igazolta. Amennyiben a felhívást kézhez kapta volna, a pályázatot benyújtja. Mindezek alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását akként, hogy a megtámadott szerződés a keresetben hivatkozott további két okból is érvénytelen, és marasztalja az alpereseket a felperes másodfokú perköltségében.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben érdemben a felperes által támadott indokolás helybenhagyását kérték azzal, hogy az ítélet érdemében benyújtott fellebbezésüket változatlanul fenntartották. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az alperesi fellebbezéshez csatolt Legfőbb Ügyészség által kiadott állásfoglalást ne vegye figyelembe, mert a 2005. évben kiadott állásfoglalás fellebbezési szakban történő csatolása a Pp. 235. § (1) bekezdésébe ütközik.

A Tpvt. megsértésével kapcsolatos felperesi hivatkozás kapcsán korábbi védekezésüket annyiban egészítették ki, hogy a felperes ügyvezetője által írt elektronikus levélben a felperes úgy nyilatkozott, hogy amennyiben az I. rendű alperestől 2005. július 7-ig nem kap választ a feltételekre, akkor a verseny további szervezését nem vállalja. Ennek ellenére az I. rendű alperes elnöke 2005. november 24-én írásban felhívta a felperes ügyvezetőjét ajánlattételre, amit ő elmulasztott megtenni. A felperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az alperesek közötti szerződés megkötésének napjáig abban a tudatban volt, hogy a versenyt ő fogja megszervezni 2006-ban is, ekkor tehát a felperes nem kívánt versenyt a legjobb ajánlat kiválasztásához (úgy sem mint az ... elnöke). A felperes nem akart pályázni és ezért nem tett ajánlatot az I. rendű alperes felé. Az is nyilvánvaló, hogy a felperesi ügyvezető elnöksége alatt elfogadott Versenyszabályzat, ami „védettséget” biztosított volna a felperesnek, a felperesi fellebbezés logikája szerint ellentmond a Tpvt. által a hivatkozott szakaszának.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet általa nem fellebbezett rendelkezésének és erre vonatkozó indokolásának a helybenhagyását kérte. Az alperes ellenkérelme kapcsán annak bizonyítására, hogy a Körverseny forgalomeltereléssel, illetve forgalomkorlátozással jár, a másodfokú tárgyaláson fényképfelvételeket csatolt, melyeket az alperes honlapjáról töltött le.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperesek fellebbezése nem alapos, a felperes fellebbezése részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyes tényállás alapján érdemben helytálló jogi következtetéssel állapította meg az ítéletében a perbeli szerződés érvénytelenségét.

Az alperesi fellebbezés azon hivatkozása kapcsán, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Körverseny forgalomeltereléssel, illetve forgalomkorlátozással jár, rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy a Pp. 163. § (3) bekezdése értelmében a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valóban fogadhatja el. Ezeket akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket e tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni.

A felperes már a keresetében hivatkozott a Kormányrendeletre, melynek jelen ügyben való alkalmazhatóságát annak 1. § (1) bekezdés d) pontjára alapította. Eszerint a rendelet kell alkalmazni, ha a közterületen megtartott sportrendezvényen a résztvevők és a nézők együttes száma az 5.000 főt várhatóan eléri, vagy a sportrendezvény megrendezése forgalomkorlátozással, illetve forgalomeltereléssel jár.

Az alperesek az elsőfokú eljárásban részletes ellenkérelmet terjesztettek elő, amelyben nem vitatták, hogy a Körverseny forgalomkorlátozással, illetve forgalomeltereléssel jár. Más okból, nevezetesen azon az alapon nem tartották a Kormányrendeletet a Körverseny vonatkozásában alkalmazhatónak, hogy megalkotásának célja a footballhuliganizmus mint társadalmi jelenség elleni fellépés volt.

Miután a felperes már a keresetében hivatkozott a Körverseny forgalomkorlátozással járó jellegére és az alperesek azt nem vitatták, nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, hogy külön nem hívta fel az alperesek figyelmét arra, hogy ezt a körülményt köztudomású tényként elfogadja.

Mindazonáltal a felperes a másodfokú tárgyaláson képfelvételeket csatolt a II. rendű alperes által megrendezett Körversenyről. A képek egyértelműen alátámasztják a forgalomkorlátozás és forgalomelterelés tényét.

Rámutat továbbá a másodfokú bíróság, hogy a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés d) pontja nem tartalmaz a rendelet alkalmazhatósága kapcsán megszorítást, a népszerű - és az általános tapasztalat szerint esetenként rendbontással együttjáró - labdajátékokra a korábbi pontok tartalmazzanak rendelkezést. Megalapozatlan ezért az az alperesi védekezés, hogy a rendelet a Körversenyre nem vonatkozik.

Az elsőfokú bíróságnak a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés d) pontjába és 5. § (1) bekezdésébe, illetve a Sporttörvény 65. § (2) bekezdésébe ütközés miatt a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján megállapított szerződés érvénytelensége körében kifejtett további indokaival a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett.

Alaptalan az alperesek másodlagos fellebbezési kérelme is.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni.

A 75. § (1) bekezdése értelmében perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel.

A felperes az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja szerint a 21.000,- Ft-os kereseti illetéket megfizette.

Pernyertességére tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesek kötelesek a felperes kereseti illetékből és jogi képviselőjének munkadíjából álló perköltségének megfizetésére. A kereseti illeték lerovásából adódó költségek megfizetése alól nem mentesíti az alpereseket az a körülmény, hogy az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesülnek. A Pp. 86. § (3) bekezdése kimondja ugyanis, hogy az illetékmentesség nem érinti az ellenfél javára megítélt perköltséget, így a felek által lerótt illetékek megfizetésének kötelezettségét.

A felperes fellebbezése kapcsán az alábbiakat rögzíti a Fővárosi Ítéltábla.

A felperes keresetében a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján, jogszabályba ütközés miatt kérte a perbeli szerződés semmiségének megállapítását.

Ennek alátámasztására több jogszabályi rendelkezésre is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges hivatkozását - a fentebb írtak szerint helytállóan - megalapozottnak találta és annak alapján megállapította, hogy a szerződés érvénytelen. A felperes által elsődlegesen megjelölt jogszabályba ütközése a perbeli szerződésnek, miszerint a Kormányrendelet és a Sporttörvény hivatkozott rendelkezései szerint a II. rendű alperesi alapítvány nem jogosult a Körverseny szervezésére önmagában megalapozott a kereseti igény.

Ehhez képest a felperes további hivatkozásainak a kereset megalapozottsága szempontjából nem volt jogi relevanciája. Ezen hivatkozások helytállósága vagy esetleges megalapozatlansága sem befolyásolná ugyanis a bíróság érdemi döntését, amely szerint a perbeli szerződés az elsőként felhozott okból semmis.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésében megfogalmazott indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett azáltal, hogy a szerződés érvénytelenségét az általa kifejtettek alapján megállapította.

Ezért a másodfokú bíróság annyiban találta a felperes fellebbezését megalapozottnak, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzte a jelen ítélet rendelkező részében meghatározott, az érdemi döntést nem befolyásoló, a felperes további hivatkozásaival kapcsolatban kifejtett jogi okfejtést.

Így a másodfokú bíróság nem foglalkozott érdemben a további hivatkozásokkal és az alperesek fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint határozott.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban a peresztesség-pernyertesség arányát lényegében azonosnak tekintve a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségüket maguk viselik.

Az alperesek teljes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 24.000,-Ft fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 4. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. év november 7. napján

álínkásné dr. Míka Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő